

Novinky

obce Hradištko-Kersko

Zima / číslo 56 / ročník XIV / prosinec 2024

zdarma

Zimní pranostiky

- ♦ Když na Štědrý den sněží, na pytle se chmel těží.
- ♦ Na Štědrý večer hvězdičky - ponosou vajíčka slepičky.
- ♦ Svítí-li na Štědrý den od deváté hodiny jasné slunce, bude krásné počasí na žné obilné, senné i otavové.

V zimním vydání Novinek naleznete:

- Slovo starosty
- Křesťanské okénko
- Policie ČR informuje
- Základní a Mateřská škola Hradištko
- Mikulášská nadílka
- Rozsvícení vánočního stromu
- Klub důchodců
- Kroužek deskových her
- Knihovna Hradištko
- Blahopřání oslavencům
- Vánoce v Lesním ateliéru Kuba
- Tříkrálový turnaj ve stolním tenise
- Něžný Hrabal
- TJ Hradištko
- Prodejní výstava
- Vánoční cukroví
- Vánoce v Pule
- Historie obce

Vážení spoluobčané,

Než jsme se nadáli, jsou před námi Vánoce. Adventní čas jsme zahájili v neděli 1. prosince slavnostním rozsvícením nového stroměčku.

Ten původní vzal za své při červencové vichřici. Byla poškozena a zlomena již zaschlá špička, a protože jsme se obávali možného zřícení kmene, došlo k jeho odstranění a nahrazení stromem novým, tentokrát jedličkou. Doufám, že bude zdobit prostranství u kapličky minimálně tak dlouho, jako ji zdobil i předcházející smrk.

Krásné pásmo vánočních písní si k této slavnostní události připravili žáci naší školy a děti ze školky. Děti, a hlavně pedagogové, si zaslouží naše poděkování za nácvik celého programu. Vystoupení mělo hodně diváků a ti odměnili vystupující bouřlivým potleskem. Samotnému ceremoniálu předcházely ještě tvůrčí dílničky a prodej drobných suvenýrů, které vyrobili naši žáci. Bylo to pěkné, milé a slavnostní.

Občané bydlící při nově vybudované komunikaci U Borku se dočkají nového veřejného osvětlení, doufal jsem, že bude hotovo do konce roku, ale problémy

s dodávkou sloupů zapříčinily, že rozsvícení nových světel bude nepatrně opožděno. Po ukončení této etapy již zbývá pouze malá část za Borkem a v dalším období začneme budovat osvětlení v Kersku.

Velkým problémem, se kterým se již delší dobu potýkáme, je čistota komunikací. Majitelem společnosti Bramko bylo přislíbeno, že v zimním období budou odstraněny nánosy hlíny při silnici. Komunikace směrem od silnice k areálu Bramka, která slouží i občanům Hradištku Bramko opravilo na vlastní náklady.

Opět jsme upravovali povrch alejí v Kersku, které jsou často poškozeny jednotlivými stavebníky, kteří po ukončení stavby nevedou komunikace do původního stavu.

Prostor kolem pramene a tenisových kurtů před zimou vyhrabali a upravili naši zahrádkáři a tenisté, patří jim mé poděkování a jsem rád, že okolí jejich sportovišť a restaurace jim není lhostejné a starají se o jejich údržbu.

Doufám, že v příštím roce paní hejtmanka dodrží svůj slib, a kraj finančně přispěje na vybudování další odstavné plochy v prostoru 13. aleje, aby návštěvníci Kerska parkovali jinde, než na Betonce, a tím se zvýší i bezpečnost provozu v dané lokalitě.

V prostoru sběrného místa na 11. aleji byl zbudován kamerový systém. Chceme tím předejít tomu, aby zde lidé odkládali to, co na toto sběrné místo nepatří (např. stavební odpad, součásti automobilů,

domácí spotřebiče). Obec odstranění těchto odpadů stálo nemalé finanční prostředky, pro příště budou tyto přestupky předávány k řešení na příslušné orgány.

Konečně se zásadním způsobem pohnula i realizace lávky přes Labe. Do konce roku by mělo být ukončeno výběrové řízení na dodavatele stavby a následně by měla být zahájena i samotná stavba. Po jejím ukončení bude komunikace od č.p. 1 až k samotné lávce určena pouze pro pěší a cyklisty s vyloučením i osobní automobilové dopravy.

Znovuotevření restaurace U Kocánků přispělo ke zvýšení možnosti dalších kulturních zážitků. Po několika letech se v naší obci opět konají taneční zábavy a v následujícím období se chystají i tradiční plesy. Nájemci vyšli vstříc i požadavku zastupitelů a umožňují využít prostory sálu naší MŠ a ZŠ k výuce tělesné výchovy i k mimoškolním aktivitám, a zároveň i dalším zájemcům o pohybovou aktivitu.

Nemohu pochopit, kdo a proč se baví tím, že odpojuje některé sloupy veřejného osvětlení. Je to velmi nebezpečné a obci to přináší další zbytečné finanční výdaje.

V rozpočtu na příští rok je největší částka počítána na výstavbu nové budovy ZŠ, která doufám již konečně proběhne. Zároveň budeme pokračovat i s projektem opravy střechy budovy školy a její následnou dostavbou, kdy druhou budovu školy je možné využít pro potřeby MŠ.

Obecní automobil určený k zajištění dopravy obědů pro ZŠ a MŠ po 20. letech dosloužil. Obec proto musela pořídit auto novější, na které pěknou částkou přispěl štedrý sponzor. Děkujeme.

Závěrem bych Vám chtěl popřát hezké prožití vánočních svátků, dětem bohatého ježíška a všem hodně zdraví a pohody do Nového roku 2025.

*Ing. Vlastimil Šesták
starosta obce*

Upozornění pro občany

Úřední hodiny obecního úřadu během vánočních svátků

Oznamujeme, že posledním úředním dnem v tomto roce je **středa 18. 12. 2024**. V následujících dnech bude OÚ uzavřen z důvodu čerpání dovolené.

**První úřední den v roce 2025
je pondělí 6. 1. 2025.**

*V případě neodkladných záležitostí nás
zastihnete na tel.: 721 512 483*

Fotografie: Bronislav Kuba

Předvánoční čas v Hradištku

Fotografie titulní strana: Bronislav Kuba

Aktuální informace

o činnosti a dění v obci jsou pravidelně uveřejňovány na oficiálních webových stránkách naší obce.

www.hradistko-kersko.cz

Uzávěrka jarních Novinek

Uzávěrka jarního čísla Novinek je 20. 3. 2025. Příspěvky dodané po termínu uzávěrky budou zveřejněny v letních Novinkách. Redakce si vyhrazuje právo redakčních úprav a krácení rozsáhlých příspěvků. Redakce nezodpovídá za názory čtenářů.

Advent

Milí čtenáři,
je tu čas, který jsme jako děti milovali a těšili jsme se na něj, ale kterého se možná v dospělosti trochu děsíme. Co pro nás znamená advent?

Čas těšení se, očekávání.
Čas příprav na vánoční svátky.
Čas pečení cukroví.
Čas, kdy trávíme víc času s rodinou.
Čas, kdy se cítíme uštvaní a těšíme se, až bude po Novém roce.
Čas, který si dokážeme užívat na adventních trzích a koncertech se svými přáteli.
Čas, kdy horečně uklízíme a zdokonalujeme své domovy.
Čas, který nemáme rádi, protože ho máme spojený se smutnou zkušeností.
Čas, kdy se dokážeme v tom každodenním shonu zastavit a rozjímat o životě, o světě, o Bohu.

No...narovinu... každý jsme jiní, máme jiné zážitky, zkušenosti a máme i jiná očekávání. Každého dělá šťastným něco jiného. Advent je čas očekávání. Marie čekala na narození svého syna.

Když čekáme na narození svého potomka, tak se tak trochu těšíme, tak trochu jsme nervózní, tak trochu

snážíme do poslední chvíle nacytat, co se dá... a myslím, že podobné je to teď, na počátku adventu. Přes všechnu tu nervozitu a předvánoční shon je třeba si říct to, co je důležité:

Přichází čas, který nám připomíná, že rodinné vztahy by měly být posvátné, naplněné porozuměním, laskavostí a pokojem. A my bychom měli udělat vše pro to, aby takové byly. Přichází čas, kdy bychom měli odložit vše, co je nepodstatné a co nás nečiní šťastnými a s pokorou a vděčností se věnovat tomu, co přináší radost a spokojenost nejen nám samotným, ale i těm, které máme rádi.

Navzdory všemu užíjte si adventní a následně i vánoční čas. Naplňte ho pokojem, radostí, vděčností, laskavostí, naplňte ho vším dobrým. Ať Láska přichází do našich srdcí a domovů.

Radka Ziková, DiS
Kazatelka Církve československé husitské v Poděbradech

FOLLOW ME – Club Nordic Walking Severská chůze a obec Třebestovice pořádají

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

v neděli 22. 12. 2024 od 17:00 hod

KERSKO – TŘEBESTOVICE – U PANENKY MARIE (GPS: 50.1319286N, 14.9498956E)

Tešit se můžete na tradiční program s občerstvením.
Zazpívá Sylva a Bořek, skupina Fobos. Patronem akce je pan farář Jaroslav Krajč z Římskokatolické farnosti v Nymburce.
Přátelé, řešíme se na vás!

Aula, prosím, nechte zaparkovanou v obci. Děkujeme za pochopení.

Možto letošního ročníku je

„Pouze schopnost sdílení nás skutečně obohacuje.“

Sdílení světla od člověka k člověku symbolizuje skutečnou sílu komunity a připomíná, že bohatší život spočívá v naší schopnosti dávat a být pro druhé. Tímto způsobem se Betlémské světlo stává důvodem setkávání, ale i výzvou ke sdílení lásky, míru a solidarity – hodnot, které obohacují jednotlivce i celou společnost.

papež František

VÁNOČNÍ SVÁTKY Emilie Bakajsová

Vánoční svátky, krásné a tajemné,
pohledy vlídné, milé a vzájemné.
Teplo je u krbu nebo jen u svíčky,
dlouhý byl celý rok, teď už je maličký.

Děti a stromeček, oči jak korálky,
copak nám Ježíšek přinesl za dárky.
Byť by byl maličký, nejmenší na světě,
vykouzlí úsměvy na tvářích dítěte

Policie ČR informuje

Kontroly chatových oblastí

V minulých dnech uskutečnili policisté Územního odboru Nymburk rozsáhlé kontroly chatových oblastí a zahrad v souvislosti s koncem zahrádkářské sezóny. Cílem je nejen zkontrolovat stav a případné narušení objektů, ale také poskytnout majitelům nemovitostí cenné rady pro zabezpečení jejich majetku během zimního období.

Kontroly byly zaměřeny na zazimované chaty, zahrady a na objekty. V případech, kdy se v nemovitostech nikdo nenacházel, byly objekty zkontrolovány, zda nedošlo k jejich poškození, nebo k pokusu

o jejich narušení. Policisté u objektů zanechali, případně předali jejich majitelům informační materiály, které informují o tom, jak správně zabezpečit objekty před případným vloupáním, poškozením, či jiným nežádoucím zneužitím jejich nemovitosti.

Mezi preventivními rady k zabezpečení rekreační nemovitosti patří:

- Cennosti a hodnotné věci nenechávejte v rekreačním objektu.
- Před odjezdem vždy zabezpečte okna a uzamkněte všechny vstupy, nenechávejte volný pohled do nemovitosti.
- Vhodně zvolené zabezpečení vaší nemovitosti výrazně snižuje možnost vloupání.
- Domluvte si kontrolu svého objektu se svými sousedy, pokud je to možné.

- Klíče nenechávejte volně dostupné.
- Využijte bezpečnostní zařízení (bezpečnostní dveře, kamerový systém, pohybové čidlo, alarm, služby bezpečnostní getury, osvětlení s čidlem pohybu).
- Neupozorňujte na svoji nepřítomnost (na soc. sítích apod.).
- Při podezření z vykradení nevstupujte do objektu, neuklízejte, neprodleně kontaktujte Policii České republiky a řiďte se jejich následnými pokyny.

Bezpečnostní akce tohoto charakteru bude v rámci Územního odboru Nymburk nadále probíhat napříč podzimní a zimní sezónou.

por. Bc. David Janků
preventista
PČR Územní odbor Nymburk

Základní a Mateřská škola Hradištko

Vážení rodiče a děti, vážení spoluobčané a přátelé školy, milé kolegyně a kolegové školy a školky,

nastal čas nejkrásnějších svátků v roce, čas očekávání a splněných snů, přání nejen těch nejmenších. Přeji Vám, abyste je prožili šťastně a pokojně s těmi které milujete.

Chtěla bych Vám touto cestou poděkovat za spolupráci, podporu naší základní školy a mateřské školy.

Do nového roku Vám přeji hodně štěstí, zdraví, lásky, ať se Vám podaří naplnit vše, co jste si před-

sevzali, splní se vše, co si přejete a ať, pro cokoliv se rozhodnete v novém roce, je krokem na správnou cestu, kterou dojdete k naplnění svých snů a přání.

*Mgr. Marcela Šteffková
ředitelka MŠ a ZŠ*

Základní škola a Mateřská škola Hradištko
Vás srdečně zve na

6. ŠKOLNÍ PLES

**7. března 2025
od 20.00 hod.**

v hostinci U Kocánků

K tanci a poslechu zahraje
kapela J.B.Band
a bude připravena
bohatá tombola.

Mikulášská škola

Ve čtvrtek 5. prosince se některé děti společně s paní učitelkami proměnily v Mikuláše. Celé dopoledne probíhalo tematické projektové vyučování, např. děti počítaly čertovskou násobilku, četly o sv. Mikuláši, apod.

První, druhý a třetí ročník se vypravil do Nymburku na divadelní pohádku O pekelné base.

Jako každý rok nás přišel navštívit Mikuláš v bílém rouchu s dlouhými vlasy a velkou berlou, doprovázený hodným andělem a zlým čertem. Některé děti byly od Mikuláše pochváleny, ale četlo se

i ze seznamu hříchů. Všechny děti této trojici slíbily, že se polepší a za zazpívání koled a přednesení básniček dostaly sladkou odměnu.

Mikulášskou nadílku dětem přinesly i členky KD Hradištko a na oplátku si odnesly výrobky našich školáků.

Některé děti se setkají s těmito adventními postavami ještě večer, kdy Hradiškem tradičně putuje Mikuláš a čert s andělem.

*Za základní školu
Helena Konopíková*

Mikuláš

*Mikuláš už zvoní, cinká,
nakukuje do okýnka.*

*Nakukuje sem a tam,
zítra přijde také k vám.*

*Za ním kráčí andělíček,
od nebička nese klíček.*

*A ty čerte rohatý,
zůstaň radši za vraty!*

Mateřská škola

Mikulášská nadílka v MŠ

Ve čtvrtek 5. prosince 2024 do naší školky zavítali Mikuláš, čert a anděl. Návštěva nejprve nebyla moc vítána - trochu se ze začátku plakalo, ale paní učitelky malé kamarády před čertem ochránily.

Děti, které byly zapsané v Mikulášově knize hříchů, zpytovaly svá svědomí a slíbily, že už nebudou nikdy zlobit ani doma, ani ve školce. Ti nejdůležitější na to dokonce

daly ruku čertovi. Poté děti společně zazpívaly písničky a dostaly za to sladkou odměnu nejen od Mikuláše, ale také od babiček, které se na ně přišly podívat.

Naštěstí byl čert moc hodný a nikoho nám ze školky do pekla neodnesl.

Za MŠ Hradištko
Alice Bystřičanová

Huslík ve školce

V listopadu k nám do mateřské školy zavítal ošetřovatel zvířat ze záchranné stanice Huslík Poděbrady se svým výjezdním programem: „Příběhy záchranné stanice“.

Děti z mateřské školy a děti ze 2. třídy se od pana ošetřovatele dozvěděly, jaká zvířátka se do stanice dostanou a co vše se v záchranné stanici děje, co dělat, když najdu zraněné zvířátko a na koho se mám obrátit. Zvířátka někdy zkrátka naši pomoc potřebují. Pan ošetřovatel přivezl ukázat netopýry, zakrslého králíka a ježka. Vyprávěl jim, jak se do stanice dostala, co žerou, jak žijí a jak přezimují. Také jsme se dozvěděli, kolik živočichů už záchrannou stanicí prošlo, kolik jich bylo zachráněno a vypuštěno do volné přírody.

Dětem se přednáška moc líbila a už teď se těšíme na jaro, až do záchranné stanice v Poděbradách s dětmi zavítáme.

Záchranná stanice Huslík v Poděbradách pomáhá zraněným živočichům v nouzi již od roku 1984. Pečuje o živočichy, které pak nazpět vypustí do přírody. Dále se specializuje na záchranné chovy ohrožených druhů živočichů, výzkumné aktivity, environmentální programy a workshopy pro školy a školky.

Tereza Havlíková

Rozsvícení vánočního stroměčku

V neděli 1. prosince nám začala doba adventu. Tento den děti z mateřské a základní školy v Hradištku vždy pomáhají rozsvítit vánoční stroměček u Kapličky. Vystupují s nacvičenými koledami a básničkami.

Letošní rok byl ale výjimečný tím, že rozsvícení stroměčku předcházely Vánoční trhy, kde se prodávaly dárky, vyrobené dětmi z MŠ a ZŠ Hradištko. Také jste zde mohli ochutnat výborné palačinky, párek v rohlíku, bramboráček nebo se zahřát horkým čajem a „svařákem“.

Na sále, v Hospodě U Kocánků se konaly vánoční dílničky pro rodiče a děti. Paní učitelky a některé maminky si zde připravily tvoření různých vánočních dárečků, svícňů, ozdob a přáníček. Děti měly možnost si ozdobit perníčky nebo tvořit voňavá mýdla.

V 17 hodin jsme se pak všichni sešli u Kapličky, kde mohl začít ten nejdůležitější program tohoto dne – Rozsvícení vánočního stroměčku. Děti při té příležitosti zazpívaly nádherné koledy a písně s vánoční a zimní tematikou, děti z MŠ zarecitovaly básně. Byl to opět kouzelný zážitek.

Chtěli bychom poděkovat všem, kdo nám s uskutečněním tohoto dne pomohl.

Doufáme, že jste si to užili stejně jako my. Za celou ZŠ a MŠ bychom Vám všem rádi popřáli klidný předvánoční čas, svátky plné radosti a splněných přání a do nového roku hlavně zdraví.

Za kolektiv MŠ a ZŠ
Jana Pazderová

Halloween

**Strašidelná stezka ve škole
a soutěž "O nejkrásnější dýni"**

ZIMNÍ DOPIS Michal Černík

Přišla zima po roce,
zmrzlo nebe v potoce
a bruslemi do ledu
píší kluci koledu.

Kúsok vďačnosti

Vždy som milovala sviatok Vďakyvzdania, ktorý slávia naši priatelia na západnej pologuli v Kanade a Spojených štátoch.

Zastaviť sa, stráviť čas s blízkymi, vychutnať si predvianočný čas a najmä **poďakovať**, oceniť požehnania, ktorých sa nám dostalo, usmiať sa na našu komunitu a blízkyh.

Túto nedeľu (1.12.) ma týmto hrejivým pocitom **vďačnosti** naplnilo tvorivé a veru aj chutné stretnutie s našou školou – konali sa kreatívne workshopy, diškurovalo sa a zažínal sa vianočný stromček. To všetko za srdcervúceho spevu našich ratolestí.

Konali sa kreatívne dielne plné korálok, voňavých mydielok, vianočných ozdôb, perníčkov, ktoré sme si spoločne dotvárali a zdobili. Deti, učitelia, dôchodcovia, rodičia, miestni i cezpoľní, celá komunita. Vonku na nás čakalo množstvo občerstvenie, pripravené, ako inak - našou školou.

Srdce mi zaplavila obyčajná, úprimná, hrejivá... **vďačnosť**. Vyjaval sa predomnou idylický obrázok dediny ako zo štetca pána Ladu, len bez snehu☺: spomenula som si na každú stredu - skoré rána, keď pani učiteľky trilujú s našimi deťmi české tradičné koledy, na lyžiarske zázajazy, ktoré mi závidia kamošky z Prahy, školy

v prírode, návštevy poľovníkov, zber žaludí, doučovanie pre deti, ktoré chcú a potrebujú, vianočné stretnutia, Deň Matiek, Letná akadémia, Halloween - tučný list aktivít, kultúry, stretnutí, ktoré naša škola organizuje... to všetko proaktívne a bez pýtania.

Sama som vyštudovaná učiteľ, roky sa tejto oblasti kariérne venujem a viem, že vzdelávanie 21. storočia nie je len o štandardnom curriculu ale i o vytváraní adaptabilných, kreatívnych osobností, ktoré sú angažované a užitočné pre komunitu.

Som nadšená, že naša škola v Hradištku, pedagogický i nepedagogický zbor túto ideológiu žije a naše deti nielen vzdeláva, ale vedie k láske a kultivácii celej komunity.

Pre mňa naša škola prerástla rámec „len“ vzdelávacej inštitúcie a stala sa miestnou, vlastne široko-ďaleko jedinou kultúrne-vzdelávacou inštitúciou, ktorá učí, zabáva a spája deti, starých i mladých.

Som za to vďačná.

Radomila Kráľová
matka 3 detí,
ktoré navštevujú miestnu školu

Klub dôchodcov

Tak už tu máme opäť zimu, to znamená advent, Mikuláš, Vánoce a začne rok 2025. Je toho teda hodne - deti sa tešia na dárky a my je také spoločne navštívime ve školce a ve škole. Tešíme se, až nám zarecitují a zazpívají koledy a my je odměníme malým dárkem.

Máme trochu starosti, jak to bude dál s Klubem důchodců. Když jsme před čtrnácti lety viděly, že ženy s paní Zavadilovou už mají méně sil a více nemocí (i když všechna čest jejich práci), tak jsme podaly pomocnou ruku. Teď už také stárneme a zdraví také ubývá.

Všem občanům přejeme hezký zbytek roku 2024 a jen to nejlepší do roku 2025.

Za klub důchodců
Miluše Ziková

Kroužek deskových her

Hraní deskových her není už jen o člověče nezlob se a dostizích, jak to známe. Dnešní trh nám přináší nepřeborné množství her s různými tématy a styly her. Již druhý rokem je otevřený kroužek deskových her, mám velkou radost, že o společenské hry jeví zájem tolik dětí.

Desková hra není jen zábava, přináší i možnost vzdělání, logického myšlení a pomáhá dětem se rozvíjet.

V letošním školním roce jsem měli i tematické dny jako jsou retro hry, kde se hrálo i klasické člověče, mikádo a třeba i domino. Úspěch mělo téma „strašidelné deskovky“, kde se na první příčku oblíbenosti dostala hra Zombie Kids a děti si především užily pantomimu a to i v kostýmech. Poslední speciální hodinou pak byly šachy, samotnou mě překvapilo, jaký je o ně zájem a určitě zařadíme do pravidelného hraní.

Jsem velmi ráda, že se našlo pár rodičů a sourozenců, kteří jsou ochotni si taky hrát se mnou a s 15 dětmi, kteří na kroužek dochází. Ráda bych jim moc poděkovala, protože s nimi je vedení kroužku jednodušší.

Lucie Haková

Podzim a advent v knihovně

Také na podzim měla knihovna připravený bohatý program pro dospělé i děti.

Společně s Vládou Libým jsme vlakem procestovali Evropu a poznali mnoho podrobných informací z dlouhé cesty, které cestovatel doplnil pěknými obrázky.

Na besedě s námořníkem, kuchařem a spisovatelem Pavlem Braňkou jsme se dozvěděli mnoho zajímavostí z jeho profesního života.

Beseda s cestovatelem Vladimírem Libým

Beseda s Pavlem Braňkou

Dětičky ze školky a paní učitelky chodily každé druhé pondělí do knihovny na pohádky. Společně s Pejskem a Kočičkou jsme upekli dort, který nám zlý pes sežral. Povíдали jsme si o tom, co do opravdového dortu patří, a co ne, a společně jsme trochu zlému psovi přáli, že ho po uloupeném dortu bolelo břicho.

A drakovi z pohádky mohou lépe chutnat brambory než princezny. No a když drak Honzovi pomůže brambory pěstovat, může je jíst od rána do večera.

Jak pejsk s kočičkou pekli dort

Kozí pohádka nás také poučila o tom, že nemáme nikoho cizího pouštět domů.

Koblížek z pohádky nám zase předvedl, že není dobré být pyšný a naparovat se před ostatními.

Ráda přiznávám, že se na pohádková pondělí vždy moc těším, protože dětičky ze školky jsou ti nejlepší posluchači.

Milí přátelé, přeji Vám krásné prožití vánočních svátků ve zdraví a spokojenosti. Do roku 2025 pevně zdraví, štěstí a lásku. Těším se, že se i nadále budeme potkávat v knihovně.

Jana Šestáková

Letos bude knihovna naposledy otevřena 18.12. V novém roce se sejdem v pondělí 6. ledna.

Upozornění:
Pokud budete nutně potřebovat vypůjčit knihy v této době, napište mi (na stránky nebo messengerem) a domluvíme se.

O drakovi, který měl rád brambory

Žáčci z 1. a 2. třídy navštěvují knihovnu ve středu, čteme společně příběhy z knížek a něco hezkého vyrábíme. Z ubrousků a větviček jsme vykouzlili velké květiny pro potěšení maminek. Malovali jsme podzimní obrázky listů metodou, které se říká frotáž, jindy děti vybarvovaly obrázky s podzimní tematikou.

Dětičky velmi oblíbené je tvoření z vlny a společně jsme motali barevné šňůrky, z kterých si děvčata svázala náramky a páni kluci je mohli použít třeba jako ozdobu ke klíčům.

Skládali jsme papírové draky a zhotovili kouzelné hrací krabičky se zvířátky ze statku.

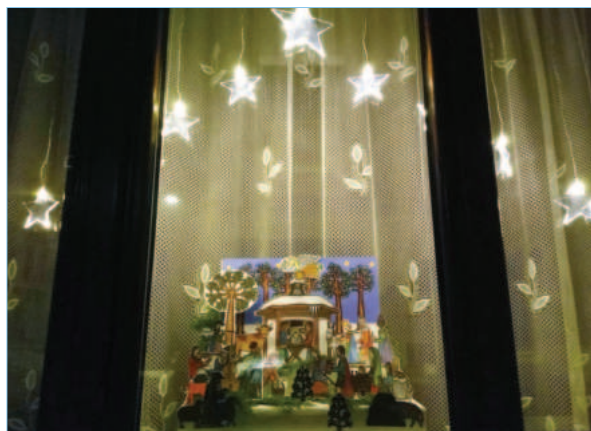
V čase adventním vyráběly děti Betlém z papíru a větviček, který si mohly vystavit doma na ozdobu.

Adventní čas u knihovny

Již osmým rokem zdobí okno knihovny v adventním čase krásný papírový betlém od pana Bronislava Kuby. Kdysi ho věnoval paní Zavadilové a babičky z klubu pečlivě vystříhaly všechny postavy a komponenty.

Letos jsme přidali na okno elektrické svítící hvězdy a rodiče s dětmi se na něj chodí ve večerních hodinách podívat.

Blahopřejeme !

*Občanům, kteří oslavili nebo oslaví 70 a více let
přejeme především pevné zdraví a hodně spokojenosti.*

V lednu oslaví narozeniny paní Dagmar Labuťová, Dagmar Dbalá, Bohumila Egerová a pan Karel Činovec.

Únorovými oslavenci jsou paní Miloslava Haková, Jana Mojžíšová, Jaroslava Fišerová, Pavla Berauerová, Blanka Zitová a pánové Petr Svoboda, Petr Kobylka, Julius Fikeis a Jaroslav Doubravský.

V březnu sfouknou na svém dortu 70. a více svíček paní Antonie Janečková, Jana Stopferová, Jiřina Straková, Eugenie Kabeláčová a pánové Josef Koštíř a Jindřich Vostřák.

PF 2025

Krásné svátky vánoční, hodně
zdraví a štěstí do roku

2025

Vám přejí
Rybáři Kersko

3 historie obce

Kočka mu zachránila život

Povím vám takový zvláštní příběh se šťastným koncem. Vraťme se spolu do doby před více než sedmdesáti lety. Hlavní postavou tohoto vyprávění je pan Josef Šmíd, rodák z Hradištká.

Pepík si našel práci v Praze a tam dojížděl vlakem z Kostomlat. V té době byl na Labi přívoz, ke kterému patřil malý domeček, kde bydlel převozník se svou rodinou. Tenkrát byl převozníkem pan Malýš. Kdo potřeboval někam dojet vlakem, nechal se převézt na druhou stranu, třeba s kolem, a pak už to bylo jenom kousek cesty. Když ale v zimě Labe zamrzlo, převážet se nemohlo. Pokud byl led dost silný, položily se na něj trámy a po těch se Labe nechalo pohodlně přejít.

V našem příběhu byla ještě zima, ale led už trochu povolil. Proto převozník trámy sundal, bylo to už nebezpečné, a přes Labe vlastně nebyla žádná cesta.

Pepa měl v té době děvče z Lysé nad Labem a vracel se od něj pozdě večer. Myšlenkami byl ještě u své dívky, když na kole přejel Labe. Vůbec si nevšimnul, že jsou trámy sundané. Přišel domů, ani se neumyl a rychle do postele, aby se do rána alespoň trochu vyspal.

Ráno musel vstát hodně brzy, aby stihnul první vlak do Prahy. Rychle si připravil svačinu, dal ji do tašky, tašku pověsil na řídítka a pospíchal do Kostomlat.

Když dorazil k přívozu, byla samozřejmě ještě tma, ale přesto postřehнул, že přes led není udělaná cesta. „Ale co“, řekl si, „když jsem to přejel večer, teď to přejeď taky. Hlavně abych nepřišel pozdě do práce.“ Potom se rychle rozjel, ale asi v půlce řeky pod ním led povolil a on se probořil i s kolem do vody. Kolem něj byl samý led a žádným způsobem se nemohl dostat ven. Zoufale začal volat o pomoc, ale převozník ještě tvrdě spal a na tu dálku by ho stejně vevnitř neslyšel.

Ale stalo se něco zvláštního, kocour, který obvykle spal někde venku se najednou začal dobývat dovnitř domečku. Snad se polekal toho zoufalého křiku, začal prostě škrábat na dveře tak silně, že převozníka probudil. „Jedeš, ty potvoro!“ hartusil pan Malýš a chtěl kocoura odstrčit. Vtom ale zaslechnul volání o pomoc. Rychle vyběhnul ven a přemýšlel, co udělat, aby toho chudáka zachránil. Položil loďku na led a nějak se k němu dostal. Bylo to velmi nebezpečné, ale nakonec Pepík vytáhnul ven a dopravil na břeh.

Ten den už Pepa do práce nedorazil a vlastně ještě dlouho ne, odmarodil to. Byl celý promrzlý a kolo i s taškou zůstalo v Labi. Ale byl živý!

A tak díky kocourovi a duchapřítomnému panu Malýšovi se mohl za nějaký čas oženit se svou milou a prožít s ní celý život.

Z knihy Hradištko povídání při černé hodině

Vánoce v Lesním ateliéru Kuba

Zveme vás k vánoční návštěvě Lesního ateliéru Kuba v Kersku

V rámci předvánočního programu jsme připravili celou řadu akcí nejen pro děti: tvůrčí dílny, tradiční řemesla, Mikuláše, koncert ve Velence...

Vánočně vyzdobený ateliér jste mnozí navštívili, děkujeme vám za přízeň. Otevřeno máme i mezi svátky od 10 do 17 hodin, na Štědrý den a na Silvestra do 14 hodin.

Potěšit se můžete například velkým keramickým betlémem z naší dílny nebo obrazy a grafikami mnoha českých výtvarníků. Kerský keramický betlém byl ke zhlédnutí také v kostele ve Velence, další je do 29. 12. ve skanzenu v Přerově nad Labem a až do 2. ledna také na vánoční výstavě v Betlémské kapli.

Bronislav Kuba

Tříkrálový turnaj ve stolním tenise

Znovuotevřená hospoda U Kocánků v Hradištku nám umožnila opět uspořádat tradiční Tříkrálový turnaj ve stolním tenise ve čtyřhrách. Minulé ročníky jsme pořádali v náhradním prostoru Bowlingu v Sadské.

Zveme tedy všechny sportovce v sobotu 11. ledna 2025 od 13 hod. do Hradištku.

Zúčastnit turnaje se mohou dvojice pánské, dámské nebo smíšené, podmínkou však je, aby alespoň jeden hráč z dvojice byl zdejší.

Soupisku najdete v hospodě U Kocánků, запиšte se. Turnaj pořádáme od roku 2012. Kdo získá putovní pohár v roce 2025?

Bronislav Kuba

Předvánoční čas v Lesním ateliéru Kuba

Bronislav a Jana Kubovi s hejtmankou Petrou Peckovou a jejím synem Jakubem

Něžný Hrabal

Česká televize nabídla nový dokument o Bohumilu Hrabalovi

Slavnostní předpremiéra nového dokumentárního filmu *Něžný Hrabal* se uskutečnila v Kersku v prostorách restaurace U Pramene.

Režisér Jakub Motejkík natočil snímek pro Českou televizi u příležitosti letošního sto desátého výročí narození Bohumila Hrabala. „Důležitým podnětem pro vznik tohoto díla byly autentické nahrávky z několika spisovatelových adventních setkání na evangelické faře v Libici nad Cidlinou v letech 1981 – 1984, které nahrál Jiří Hofman. Další setkání se studenty z Aše se tehdy uskutečnila na Hrabalově chatě v Kersku. Opravdu stačilo málo a nahrané kazety by skončily někde v odpadu.

Zásluhou profesora teologie a religionisty Pavla Hoška se nahrávky s Hrabalovými promluvami zachránily. Nově nalezené materiály se staly i předlohou pro Hoškovu knížku *Evangelium podle Bohumila Hrabala*," vysvětlil Jakub Motejkík. Dokument například nabízí vzpomínky a úvahy režiséra Petra Kolihy, znalce Hrabalova díla Tomáše Mazala nebo akademického sochaře Tomáše Hnizdila.

Režisér Ivo Krobot zase nachystal dramatizaci Hrabalových textů se studenty brněnské JAMU. Další vzpomínky připojila americká bohemistka April Giffordová, která byla pro spisovatele pozdní inspirací a také japonský bohemista Keinishi Abe.

Na předpremiéru přijela vedle tvůrců i celá řada zajímavých hostů, včetně středočeské hejtmanky Petry Peckové. První dáma kraje si ještě před tím ráda prohlédla vánočně vyzdobený Lesní ateliér manželů Kubových.

Milan Čejka

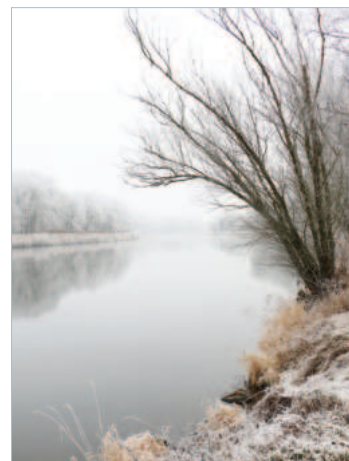

Fotografie zdroj: facebook
Středočeský kraj - oficiální stránka

Zima u Hradištku a Kersku

foto: Bronislav Kuba

TJ Hradištko

Skončila nám první polovina soutěže, kdy jsme se umístili na 9. místě. Celkový dojem z první poloviny soutěže není až tak špatný, jak se na první pohled může zdát.

V týmu se objevily další nové tváře a budeme doufat, že se objeví i další. Kéž by to platilo i v hledišti na domácích utkáních. Tam jsme bohužel jednoznačně na chvostu. Doufáme, že bude lépe a fanoušci začnou chodit.

Důležité je, že fotbal v Hradištku dál funguje a všichni děláme maximum, aby to tak bylo i nadále.

Děkuji touto cestou všem sponzorům a lidem, kteří se starají o to, aby fotbal tady v Hradištku stále pokračoval.

Dále bych chtěl touto cestou všechny pozvat na **Sportovní ples**, který se bude konat **dne 28. 2. 2025 od 20.00 hodin zde v hospodě U Kocánků**.

Ze TJ Hradištko bych rád popřál všem příznivcům fotbalu krásné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok 2025.

David Novotný

VÁNOCE

Jaroslav Vrchlický

*Hlas zvonů táhne nad závějí,
kdes v dálce tiše zaniká;
dnes všecky struny v srdci znějí,
neb mladost se jich dotýká.*

*Jak strom jen pohne haluzemi,
hned střásá ledné křišťály,
rampouchy ze střech visí k zemi
jak varhan velké píšťaly.*

*Zem jak by liliiemi zkvětla,
kam sníh pad, tam se zachytil;
bůh úsměv v tvářích, v oknech
světla, a v nebi hvězdy rozsvítil.*

*A staré písně v duši znějí
a s nimi jdou sny jesliček
kol hlavy mé, jak ve závějí
hlas traticích se rolníček.*

*Můj duch zas tone v blaha moří,
vzdech srdcem táhne hluboce,
a zvony znějí, světla hoří -
ó Vánoce! Ó Vánoce!*

Prodejní výstava

V pátek 29. listopadu jsme v Kulturním centru v Sadské zahájily za hojně účasti veřejnosti naši prodejní výstavu smaltovaných šperků a akrylových obrazů.

Na vernisáži pronesli úvodní slovo pan starosta Sadské Milan Dokoupil a pan starosta Vlastimil Šesták z Hradištko.

Večer se velmi vydařil, děkujeme všem milým hostům a přátelům za účast, zaměstnancům Kulturního centra za jejich podporu při přípravě výstavy a městu Sadská za prostor a příležitost.

Výstava bude k vidění až do 27. ledna 2025 v otevíracích hodinách Kulturního a informačního centra.

Klára Procházková
www.kocicisperky.cz

Radka Holečková
Ráďa.Tečka

Vánoční cukroví

Historie vánočního cukroví by měla sahát přibližně do 16. století, kdy první cukroví nemělo mít dnešní podobu. Dřívější podobou cukroví byly figurky z ovoce, které děti po tom, co si s nimi pohrají, měly sníst. Cukroví v historii mělo i ochrannou funkci, kdy mělo chránit rodinu a celé hospodářství před temnými silami. Typickým příkladem je cukroví v podobě vykrajovaných zvířat, kdy to mělo chránit živá zvířata v hospodářství, cukroví ve tvaru kruhu bylo symbolem slunce a věšelo se na domy či ovocné stromy. Cukroví se mělo dle tradice péct pouze z mouky z vlastní úrody, to symbolizovalo to,

aby v příštím roce přišla také vysoká úroda. Těsto se z rukou mělo otírat o stromy a zbylá voda z těsta se lila do krmení hovězího dobytka, aby nadále dobře dojl.

Cukroví v současné podobě se objevilo během 19. století, patřilo však pouze do bohatých domů. Součástí tehdejšího cukroví byla vzácná koření. Chudší lidé následně pekli spíše z toho, co bylo k dispozici - např. i z pepře či česneku. Uvádí se také to, že nejoblíbenějším cukrovím v 19. století byly karamely, kdy ty byly součástí štedrovecerního stolu nebo vánočního stroměčku. Cukroví také bylo pečeno z vánočkového těsta, to bylo připravováno přibližně do druhé světové války, později se objevuje v Polsku. Jednou z častých přísad do cukroví 19. století byl med,

ve městech se objevovaly tzv. Medáky ze směsi medu, cukru, vajec, másla, mléka a hladké mouky, často se tato směs upravila do podoby placek a následně se upekla a natírala se čokoládovou polevou. Historicky se objevovalo i škvarkové cukroví, kdy to se objevilo dříve na vesnicích a až kolem poloviny 19. století ve městech. Od druhé poloviny 19. století se pekly i tzv. Zázvorky z polohrubé mouky, strouhaného zázvoru, cukru a vajec.

Po druhé světové válce se cukroví začalo připravovat i z dalších a dražších surovin, následně se dalo zakoupit i v cukrárnách. Nejoblíbenějšími druhy v Česku jsou vanilkové rohlíčky, linecké koláčky, kokosové kulíčky či plněné košíčky.

Většina z vánočních cukroví se v Česku připravuje pečením ze směsi mouky, cukru, vajec a másla, k tomuto základu se pak podle druhu cukroví přidává kakao, čokoláda, vlašské a lískové ořechy, strouhaný kokos a kandované ovoce. Mezi typické patří cukroví z lineckého těsta nebo vanilkové rohlíčky. Typickými vůněmi jsou vanilka, rum, skořice. K pečeným cukrovím se v Česku dělají i nepečené druhy.

Zdroj: cs.wikipedia.org/Vánoční_cukroví

Vážení spoluobčané,

čas neúprosně běží a my se stejně, jako v předchozích letech, setkáváme u vánočního stroměčku, bilancujeme a máme různá přání.

Proto mi dovolu, abych Vám jménem Mysliveckého spolku Sadská popřála krásné a klidné prožití vánočních svátků, vzájemnou toleranci k sobě i k naší přírodě. Hodně zdraví a štěstí v roce 2025.

Myslivecký spolek Sadská
Hradištko 698, 289 12 Sadská

Jana Frková,
jednatelka MS Sadská

PF 2025

Přejeme Vám příjemné prožití svátečních dní a v novém roce hlavně mnoho zdraví, štěstí, sportovních, pracovních a především osobních úspěchů.

Pálánov

Nepečené cukroví

Vosí úly

Pokud jste nestihli upéct cukroví, můžete vyrobit třeba nepečené vosí úly.

Těsto

- 80 g másla
- 1 žloutek
- 80 g moučkového cukru + na vysypání formiček
- 1 lžíce rumu
- 160 g dětské piškoty drcené
- 1 lžíce kakaa
- 50 g mletých ořechů

Všechny suroviny smícháme dohromady a lžící odkrajujeme kousky těsta, které vtlačujeme do formičky vysypané moučkovým cukrem. Doprostřed vyrobíme důlek třeba vařečkou, naplníme krémem a přiklopíme piškotem.

Náplň

- 80 g másla
- 80 g moučkového cukru
- 1 žloutek
- 1 lžíce rumu

Všechny suroviny utřeme do pěny a plníme do úlků.

Dětské piškoty na přiklopení

Vánoce v Pule

Motorový vlak vyrobený v 80. letech vyjel z nádraží v Divače, okolí ještě halí mlha, ale slunce za chvíli přebere vládu. Bude vedro, léto na jihu. Skupina rozjařených Chorvatů vybíjí proviant. Sladké pečivo, chleba, uzené a samozřejmě pálenka. Hodně pálenky. Jinak ve vlaku nikdo jiný není, jen dvě posádky. Slovinská a chorvatská. Zvláštní, před 110 lety bych byl pořád ještě v Rakousku.

- Odkud jste, ptají se, když proběhlo první kolo panáků, které vytáhli hned, jak se vlak pohnul..

Jsem z Čech.

- Vy jste Čech?

Ano, ale to zase není v Chorvatsku tak neobvyklé, ne?

- To sice ne, ale v tomhle vlaku opravdu moc cizinců nejede. Co vás k tomu vede? *Jezdím rád vlakem.*

- A proč zrovna Pula? A dejte si ještě ořechovici a taky koláč, pekla žena.

Ano, vše domácí. No to víte, ona Pula... bylo to takové "naše" moře.

- Vaše moře?

Nojo, spousta Čechů byla za první války námořníci.

- Válka, ta udělá námořníky i z vás suchozemců. A už jste ochutnal meruňkovici? Cesta je dlouhá.

Víte, já vám moc děkuji, je skvělá, ale je teplo a já bych rád z toho vlaku vystoupil.

- Nema problema. Času dost, teď bude pauzička v pohraniční stanici, fírové si musí dát cigaretku a kávičku. Pak teprve můžeme jet dál.

Vlak překročil slovinsko-chorvatskou hranici a pomalu sestupoval zářezem ve skále do údolí. Parní lokomotiva vojenského transportu vezla české vojáky do války. Mladý kluk se dívá na neznámou krajinu Istrie. Je z malé vesnice,

nikdy necestoval dál než do nejbližšího města, v životě nejel vlakem. Nastupoval se směsicí nervozity a zvědavosti. Ve vagonu, nacpaném dalšími vojáky, panoval hluk a dusno. Někteří mladíci žertovali, jiní si stěžovali na cestu, a starší mazáci rozdávali rady, co čekat. On většinu času mlčel a díval se z okna na krajinu, která se s každým kilometrem měnila.

Když vlak přešel hranice, poprvé si uvědomil, jak daleko ho válka zavádí. Cesta samotná trvala tři dny. Vojáci to jeli skoro měsíc. Vlak mířil přes Tábor a Veselí nad Lužnicí, u Suchdola opustil Čechy. Večer ho čekala Vídeň. Největší české město! Za týden pokračovali dál. Přes Alpy horskou železnici, Štýrský Hradec a dál na jih. Tak vysoké hory ještě nikdy neviděl. Potom slovinská Lublaň.

Konečně dorazili na istrijský poloostrov. Koleje stále klesaly, kolem už byly olivové háje a najednou ho spatřil – moře. Nekonečná modrá plocha, která se táhla až k obzoru, ho zcela uchvátila. Josef nikdy neviděl nic tak ohromujícího.

"To je ale vody," zašeptal spíš pro sebe, ale vedle sedící kamarád se zasmál: "To si piš. A teď si představ, že na tom budeme plout!" Pula, vystupovat!

Malebné město na jihu Istrie se během 19. století stalo důležitým centrem rakousko-uherského námořnictva. Její hluboký přístav a strategická poloha na Jadranu učinily z města ideální základnu pro válečné lodě monarchie. Úzké dlážděné uličky historického města byly plné cizinců – slyšel chorvatštinu, italštinu, němčinu i maďarštinu. Připadal si jako v jiném světě.

Nakonec se zastavil na náměstí, kde místní kluci hráli fotbal, a chvíli je pozoroval. Přestože bylo město plné vojáků a těžký stín války byl cítit všude, život dětí v Pule pokračoval dál.

S údivem hleděl na antické památky. Takové stavby a už tu stojí skoro dva tisíce let! To doma nemáme.

V dobách největšího rozmachu bylo město domovem tisíců námořníků, vojáků a dělníků z celé říše – včetně obyvatel českých zemí, kteří zde hráli důležitou, byť často přehlíženou roli.

Čeští muži byli v rámci povinné vojenské služby často přidělováni k námořnictvu, i když s mořem neměli žádné zkušenosti. To vedlo k prvním problémům, protože mnozí z nich trpěli mořskou nemocí nebo se obtížně přizpůsobovali životu na lodi. Přesto se osvědčili svou pracovitostí, technickými dovednostmi a schopností adaptace. Mnozí Češi se uplatnili zejména v technických a řemeslných oborech – jako lodní strojníci, kováři, dokaři nebo stavitelé lodí. Díky rozvinuté tradici řemeslné výroby v českých zemích byli často vnímáni jako odborníci. Jejich role byla klíčová zejména při údržbě a opravách lodí, což zajišťovalo, že válečné loďstvo zůstávalo v pohotovosti.

Námořní služba nebyla snadná. Na moři museli námořníci čelit tvrdým podmínkám – nepřízní počasí, nedostatku soukromí a fyzicky náročným pracím. Pro Čechy, kteří byli zvyklí na život ve vnitrozemí, byla tato zkušenost často šokem.

Na souši v Pule to však nebylo o mnoho jednodušší. Město bylo přelidněné a životní podmínky v kasárnách nebo dělnických ubytovnách byly skromné. Přesto si mnozí Češi dokázali vytvořit v Pule domov a někteří zde zůstali i po skončení vojenské služby. Někteří si vzali za manželky místní ženy a už tu zůstali nadobro. Čeští námořníci se během své služby zapojili do mnoha významných námořních operací. Jednou z nejznámějších byla bitva u Visu v roce 1866, kde rakousko-uherská flotila porazila italské námořnictvo. Ačkoli konkrétní role českých námořníků v této bitvě není podrobně zdokumentována, ví se, že se mnozí podíleli na technickém zajištění lodí nebo byli součástí posádek.

Po příjezdu do Puly byl přidělen k technickému oddílu, který se staral o údržbu lodí v přístavu. Jeho úkolem bylo pomáhat zkušenějším řemeslníkům – čistit kotle, opravovat kovové konstrukce nebo tahat těžké kabely. Práce byla náročná, ale zároveň fascinující. Každý den procházel kolem obovských válečných lodí a ponorek, které mu připadaly jako obři z jiného světa. Tihle obři by dokázali objet celý svět! Místo toho válčí.

Byl prosinec a přístav halila chladná zimní mlha. Čeští vojáci sedí na dřevěných lavičkách, kouří a myslí na domov. Kdyby tu byl aspoň sníh, ale tady v zimě jen prší a fouká. Vánoce byly za dveřmi, ale místo vůně jehličí, zvuku koled a rodinného tepla ho čekala služba daleko od domova. Spolu s dalšími českými vojáky přemýšlel, jak by si mohli v tomto cizím městě vytvořit alespoň malý kousek domovské atmosféry. Vojáci, kterých byla v Pule celá skupina, se rozhodli, že Vánoce nenechají jen tak uplynout. Někteří z nich si z domova nechali poslat drobné zásoby – sušené ovoce, med, dokonce pár oplatek na štědrovečerní hostinu. Největší výzvu však bylo sehnat stromek. Když došlo na otázku štědrovečerní večeře, všichni si uvědomili, že tradičního kapra nebude možné sehnat. Místní rybáři však nabídli náhradu – velkou mořskou rybu, kterou Češi ještě nikdy neochutnali. „Je to pražma,” vysvětloval starší voják, který už v Pule sloužil delší dobu. „Chutná dobře, hlavně ji nepřipálit.” Vojáci rybu opatrně připravili, obalili ji v troše mouky, kterou někdo ukryl pro podobné příležitosti, a opékali ji na malém ohništi za kasárnami.

Blížil se večer a na nádraží přijel poslední vlak. Pánové, zážrak! Křičel už od dveří jeden z vojáků, co měl ještě před chvílí službu na nádraží. Neuvěříte, co nám od nás přivezli. Za chvíli se objevili další dva s žebříňáčkem. Na něm měli malou

jedličku, dvě bedny piva a dopisy z domova. S nimi dorazili i poslední letošní odvedenci.

Když se setmělo, všichni se sešli u provizorně ozdobeného stromku. Z drobných kousků papíru a látky vyrobili jednoduché ozdoby a na špičku stromku umístili malou hvězdičku z plechu. Poté si rozdělili, co měli – rybu, chleba, trochu sušených švestek a horký čaj s rumem a české pivo. „Není to jako doma, ale je naše!” Jeden z vojáků, který přivezl housle, začal hrát koledy. Postupně se všichni přidali ke zpěvu. Zazněla „Nesem vám noviny” i „Narodil se Kristus Pán”, a na chvíli jako by válka zmizela. Všichni přivírali oči a představovali si, jak jejich rodiny sedí u stolu doma ve vsi, maminka podává polévku a chystají se do kostela na půlnoční. Napsal taky dopis domů.

*Milá maminko a sestřičko,
tady v Pule je zima, vzpomínám na naše Vánoce. Měli jsme rybu, i když není tak dobrá jako náš kapr. Věřím, že brzy bude po válce a všichni se zase sejdem.*

*Myslím na vás každý den.
Váš J.*

Na Boží hod se začal cítit unavený a malátný. Myslel si, že je to jen vyčerpání z předchozích dní, kdy bylo hodně práce, a šel si lehnout. Ale probudil s horečkou. Ukázalo se, že onemocněl zápallem plic – běžnou, ale nebezpečnou nemocí v chladném a vlhkém prostředí přístavu. I přes snahu lékaře se jeho stav rychle zhoršoval. Na Silvestra mu přinesli kamarádi trochu piva, co ještě zbylo od Štědrého dne. Už ho ale neprobudili. Zemřel, když za okny začínal nový rok. Bylo mu devatenáct let.

- Člověče, vy jste tu dočista usnul!
Asi ano, ale tu meruňkovici tu máte vynikající! - Aby ne! Tak si ještě dáme jednou dokola a máme dopito, za chvíli budeme v cíli.

Ve vlaku už bylo opravdu vedro, záclonky vlály a za oknem se objevily olivové háje. Projeli jsme ještě jedním obloukem a na obzoru se objevilo moře. Modrá nekonečná plocha. Někde v dálce leží Itálie, které to tu taky patřilo. Stejně jako Římanům, Byzantincům, Frankům. Hranice, to není v Evropě nic stabilního. Cestou na pláž jdou kolem zdi, dojdou k bráně, u ní nápis K. und K. Marienfriedhof. Pod korunami borovic, jejichž smůla v poledním slunci omamně voní, jsou řady vojenských hrobů. Německá, maďarská, italská, chorvatská i česká jména.

Dneska bude ale opravdu nejlepší zůstat ve stínu na pláži. Slečna v bistru mi nabízí pivo.

- Vy jste Čech? Máme i české!
Ne, děkuji, raději si dám to vaše.
- Tak poprosím 3 eura!

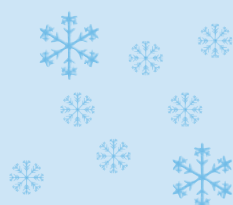
Ing. Vladimír Libý

Kalendáře na rok 2025

V kanceláři obecního úřadu je možné koupit kalendář na rok 2025 **Místopis Nymburska**.

Cena kalendáře: 60,- Kč

Historie obce

Hradištko Kersko

Zřícenina vodního hradu Mydlovar

Historie hradu

První zmínka o Mydlovaru se v archivech objevuje již roku 1223 a vztahuje se k Sezemovi z Kostomlat (Zezeme de Coztomlat) pocházejícímu z jihočeského rodu pánů z Choustníka.

Buď on, anebo jeho nástupce Mutina z Kostomlat, zde započal stavět na uměle naspaném návrší na labském břehu nedaleko od Kostomlat cihlový hrad Mydlovar (podle některých zdrojů Mydlovary - pro odlišení od obce Mydlovar, která byla v jeho podhradí).

V polovině následujícího století se dostal do držení pánů z Častolovic a posléze se počátkem 15. století stal součástí majetků pánů z Kunštátu.

Po roce 1402 kupuje Kostomlaty moravský příbuzný Jan Puška z Kunštátu, který byl zpočátku jako poděbradští páni stoupenec Jana Žižky z Trocnova. Když se pak přidal na stranu Pražanů a jejich přičiněním se stal nymburským hejtmánem, nelíbilo se to poděbradskému Hynkovi Bočkovi a tak se v roce 1425 vydal

na Kostomlaty se svými ozbrojenci. Nevěrného Pušku zabil, uvěznil ve věži svého hradu a zabavil mu všechno jmění. Puška brzy nato ve vězení zemřel.

Kostomlaty po Hynku Bočkovi a po králi Jiřím zdědil Jiřího nejmladší syn Hynek, ve své době známý a oblíbený básník. Když v roce 1492 zemřel, přešly podle jeho přání Kostomlaty na jediného, ale legitimního syna a jeho matku Kateřinu Vojtkovou. Ta zanedlouho pod nátlakem Hynkových bratrů a dědiců poděbradského panství dědictví přenechala králi Vladislavu Jagellonskému.

Od korunních statků Vladislava Jagellonského hrad zástavou přešel na Jana ze Šelmberka, podnikavého šlechtice, který získal i nedaleké přerovské panství.

Dalšími majiteli Kostomlat se stali páni z Donína, známí svými protihabsburskými postoji. Když se Bořek z Donína

zúčastnil neúspěšného povstání v roce 1547, nechal Ferdinand I. jeho kostomlatské zboží zabavit.

Česká královská komora je pak připojila k panství v Lysé nad Labem, tím již definitivně ztratil význam a neobydlený hrad rychle propadl zkáze. „Sešly krovy, podlahy se propadly, jen holé zdi ještě po celý rok čněly k nebi.“

V roce 1553 (a následovně 1561) je hrad Mydlovar veden již jako pustý.

Majitelé hradu Mydlovar

Důvod změny	Majitelé	Poznámka
	1223 - Sezema z Kostomlat	dřevěný hrad
dědictví	1280 ? - Mutin z Kostomlat	syn Sezemy (zděný hrad)
dědictví	1300 ? - Sezema	syn Mutiny
dědictví	1320 ? - Perchta	dcera Sezemy
dědictví	1346 - Půta z Častolovic	syn Perchty
zakoupení	1397 - Petr z Vartemberka	
dědictví	1407 - Jan z Kunštátu	zeť Petra z Vartemberka
	1410 ? - Žofie z Vartemberka	manželka Petra z Vartemberka
věno manželky	1420 - Jan Puška z Kunštátu	
zabavení	1425 - Hynek Boček z Poděbrad	
odúmrť (pozůstalost bez dědiců)	1437 - šlechtici z Poděbrad	
dědictví	1471 - Jindřich /Hynek/ Minstrberský	syn Jiřího z Poděbrad
dědictví	1492 - Bedřich	syn Jindřicha Minstrberského
zakoupení	1493 - Vladislav II.	král
zakoupení	1493 - Jan ze Šelmberka	
zakoupení	1509 - Bedřich z Donína	
dědictví	1547 - Bořivoj z Donína	syn Bedřicha z Donína
zabavení	1548 - Česká královská koruna	hrad připojen k Lysé nad Labem
	1553 - hrad opuštěn	

Podle pamětníků ještě v roce 1870 stály u vchodu do vnitřního valu dva mohutné duby, z nichž jeden byl dutý a do jeho dutiny se jednou při bouři vměstnalo 23 lidí. Ještě v polovině 19. století se pod duby každoročně konala „slavnost sněženek“, která k vítání jara vábila velké množství lidí z okolních vesnic.

Převzato z obecních stránek obce Ostrá.

Přehledný seznam majitelů hradu Mydlovar zpracoval a ilustrační foto poskytl

Mgr. Václav Kořán